

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

หลักสูตรมัธยมศึกษาของไทย เริ่มเมื่อประกาศใช้แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2445 โดยเฉพาะหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย เริ่มใช้ในปี พ.ศ. 2454 ซึ่งตอนนั้นเรียกว่าหลักสูตรมัธยมสูง และพัฒนาเรื่อยมาจนกระทั่งก่อนที่จะถึงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 ได้ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2503 ซึ่งในสายสามัญแบ่งเป็น 3 แผนก คือ แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลปะ และแผนกทั่วไป ทุกแผนกจะมีวิชาบังคับร่วมเหมือนกัน ได้แก่ วิชาภาษาไทย ก ภาษาอังกฤษ ก สังคมศึกษา ก คณิตศาสตร์ ก และมีวิชาบังคับเฉพาะแผนก เช่น แผนกวิทยาศาสตร์ มีวิชาภาษาอังกฤษ ข ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา วิทยาศาสตร์ปฏิบัติ คณิตศาสตร์ ข และศิลปะหรือการช่างเป็นวิชาบังคับเฉพาะแผนก¹

หลักสูตรสายสามัญ 2503 ในระยะที่เริ่มใช้นั้นมีความเหมาะสมและทันสมัย สามารถตอบสนองสภาพเหตุการณ์บ้านเมือง ระบบเศรษฐกิจ ระบบการศึกษาและสังคมได้เป็นอย่างดี ในด้านการศึกษา อุตสาหกรรมก็เพิ่งมีการลงทุนกัน ด้านธุรกิจก็ยังไม่กว้างขวาง อาชีพส่วนใหญ่คือเกษตรกรรม แต่มาในระยะหลังการอุตสาหกรรม การผลิต และบริการต่าง ๆ ได้ขยายตัวเกิดอาชีพต่าง ๆ ขึ้นมาก ซึ่งอาชีพเหล่านั้นจะต้องได้รับการฝึกอบรมจากระบบการศึกษาหรือระบบของการฝึกอาชีพต่าง ๆ ซึ่งทางราชการได้จัดให้ขึ้น² จากเหตุผลที่กล่าวมาเป็นเหตุผลอย่างหนึ่งที่ทำให้หลักสูตรสายสามัญ 2503 ที่เราใช้มาเป็นเวลา 15 ปี ล้าสมัยไป สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเสียใหม่ เหตุผลที่ว่าควรจะ

¹ วรวิทย์ วุฒิสรรการ. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2518), หน้า 47 - 57.

² วิเวก ปางพุฒพงษ์. "จุดมุ่งหมาย หลักการ และโครงสร้างหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518." มิตรครู, 9 (พฤษภาคม, 2518), 18.

มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรสายสามัญนั้น พอจะประมวลได้คือ

ในประการแรกถ้าพิจารณาวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายในการจัดการมัธยมศึกษา โดยทั่วไปมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อหาทางป้อนผู้ที่เข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย กับเพื่อให้มีความรู้ความชำนาญ และได้รับการฝึกฝนที่จะออกไปประกอบอาชีพเป็นกำลังคนระดับกลางของประเทศ แต่ผลปรากฏว่าการจัดการมัธยมศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์เพียงข้อแรก กล่าวคือนักเรียนส่วนใหญ่มุ่งที่จะเรียนต่อในระดับสูงขึ้น³ ถึงสถิติการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันชั้นอุดมศึกษาคือ⁴

ปีการศึกษา 2515 ผู้สอบคัดเลือกได้ 2,763 คน ผู้สอบคัดเลือกไม่ได้ 8,610 คน

ปีการศึกษา 2516 ผู้สอบคัดเลือกได้ 6,706 คน ผู้สอบคัดเลือกไม่ได้ 11,622 คน

ปีการศึกษา 2517 มีผู้สมัครสอบคัดเลือก 41,373 คน ในจำนวนนี้มีผู้ไม่มีสิทธิ์สอบ

เพราะสอบตกมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6,540 คน (15.81 %) สอบคัดเลือกได้เพียง 10,298 คน (24.89 %) และสอบคัดเลือกไม่ได้ 24,535 คน

จากสถิติจะเห็นได้ว่านักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มุ่งแต่จะเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา ทั้ง ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษารับเข้าเรียนได้เพียง 24.89 % ในปีการศึกษา 2517 จำนวนนักเรียนที่ตกค้างจึงมีถึง 2 หมื่นกว่าคน ซึ่งถ้าจะออกไปประกอบอาชีพก็ต้องเริ่มต้นใหม่เพราะหลักสูตรที่เรียนมาไม่ได้รับการฝึกฝนทางอาชีพเพียงพอ ที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องมาจากหลักสูตรมัศึกษามีได้จบได้ในตัวเอง จึงไม่มีแรงจูงใจที่จะให้นักเรียนเรียนต่อมัธยมศึกษา เพราะไม่มีโอกาสในการประกอบอาชีพตามความสามารถที่ได้รับการฝึกตามความถนัด ความสนใจระหว่างที่เรียนมัธยมศึกษา ประกอบกับเครื่องล่อใจในการเข้ามหาวิทยาลัย กำหนดไว้แต่เพียงวิชาการด้านเดียว จึงทำให้การศึกษาค้นคว้าได้รับความสนใจน้อยลง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³ สมชัย วุฒิปรีชา, "ศึกเรื่องมัธยมศึกษา" ศูนย์ศึกษา, 2 (ตุลาคม - ธันวาคม, 2515),

⁴ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ สำนักนายกรัฐมนตรี, รายงานการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2516 - 2517 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518), หน้า 23.

นอกจากนี้การจัดโรงเรียนมัธยมแบบประสมในปัจจุบันยังมีน้อย และส่วนใหญ่ก็เรียนเฉพาะวิชาที่เรียกว่า วิชาสามัญล้วน ๆ ไม่มีเรื่องของวิชาชีพที่จะเริ่มต้นการทำงานหรือฝึกงานต่อกันเลยทำให้ไม่สนองความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เพราะประเทศไทยเรากำลังเปลี่ยนจากสังคมการเกษตร ไปสู่การอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย เรากำลังยืนอยู่จุดที่เรียกว่า Transitional Society ถ้าจะให้หลักสูตรสนองในเรื่องนี้ก็ต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร นี้เป็นเหตุผลประการที่สอง

ในประการที่สาม ความบกพร่องของตัวหลักสูตรมัธยมศึกษา พ.ศ. 2503 ซึ่งกองพัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ ได้วิเคราะห์แล้วผลปรากฏว่า⁵ ในด้านความมุ่งหมาย ปรากฏว่าความมุ่งหมายของสายสามัญและสายอาชีพเหมือนกันซึ่งในทางปฏิบัติมีลักษณะที่แตกต่างกัน และการกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตรให้คำนึงและ เน้นความต้องการในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับส่วนตัว สังคม ในระยะเวลาแห่งการใช้หลักสูตรนั้น เมื่อสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไป ความมุ่งหมายบางข้อจึงไม่เหมาะสม นอกจากนี้ความมุ่งหมายของหมวดวิชาบางหมวดไม่ชัดเจน ครูไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ความมุ่งหมายบางหมวดก็มากขอเกินไปและแต่ละหมวดวิชาไม่ได้แยกความมุ่งหมายเป็นรายวิชา วิชาพละนามัยในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ได้กำหนดอัตราเวลาเรียนไว้

สำหรับในด้านเนื้อหา หลักสูตรวิชาทักษะโดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ ชาติความต่อเนื่องระหว่างมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย การจัดหมวดวิชาในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายแบ่งออกเป็นหมวด ก. ข. ค. ทำให้นักเรียนไม่สามารถเลือกเรียนได้ตามความสามารถ เนื้อหาวิชาสามัญที่กำหนดให้เรียนมีมากเกินไป บางวิชามีรายการสอนซ้ำกับวิชาอื่น เช่น ภูมิศาสตร์ กับวิทยาศาสตร์ แบบเรียนบางเล่ม บางวิชาไม่เหมาะสมกับกาลสมัยและวัยของเด็ก เช่น วรรณคดีไทย ภาษาอังกฤษ หนังสืออ่านประกอบและอ่านเพิ่ม ยังมีน้อย

⁵ กองพัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, "รายงานการวิเคราะห์หลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2503," วารสารการวิจัยทางการศึกษา, 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม, 2517), 1 - 18.

ส่วนในด้านการประเมินผล ครูสอนเพื่อให้เด็กเรียนสอบไล่ได้โดยมิได้ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ครบ และการนำคะแนนรวมมาใช้ในการตัดสินได้คงไม่ส่งเสริมการเรียนของเด็ก ผู้เกี่ยวข้องกับการสอน การสอบไล่และวัดผลส่วนมากไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลและประโยชน์ของการวัดผล ไม่มีการวิเคราะห์ผลการสอบไล่ โดยเฉพาะการใช้ข้อสอบรวม ทำให้โรงเรียนมุ่งแต่จะให้เด็กของตนสอบไล่ ทำให้การสอนไม่สนองวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ประการสุดท้ายก็คือ แรงผลักดันและการเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เกิดขึ้นหลังจากการเปลี่ยนแปลงเมื่อ 14 ตุลาคม 2516 ซึ่งจะเห็นได้จากข่าวเกี่ยวกับหลักสูตรและตำราเรียนเกิดขึ้นอย่างมากมาย

ศูนย์กลางนักเรียนแห่งประเทศไทยได้วิเคราะห์หลักสูตรมัธยมศึกษาในวิชาต่าง ๆ ไว้⁶ เช่น หลักสูตรภาษาต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาว่า ไม่สัมพันธ์กับความเป็นจริง หลอกลวงและบิดเบือนความจริง เช่นในหนังสือ English For Thai Students Book III เนื้อหาส่วนหนึ่งพยายามกล่าวถึงความเจริญใหญ่โตของทางตะวันตก แต่ที่จริงอเมริกา ยังมีประชาชนอีกมากที่อดอยากและเหยียดผิว นอกจากนี้เนื้อหาของจักรพรรดินิยมหรือยกย่องนายทุน เช่น ริชาร์ด อาร์คไรต์ ใน Seven Inventors เนื้อหาด้าสมัยซึ่งก็เห็นได้จากหนังสือ Direct Method ส่วนในด้านการเรียนการสอนก็กล่าวว่า จัดไม่เหมาะสมกับสภาพความจำเป็นและเวลา คือบังคับให้เรียนทุกคนและเรียนตั้งแต่เด็ก จัดให้การเรียนยาวนาน คือผู้ที่จะเรียนเอาไปใช้ได้ต้องใช้เวลาเรียนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งสนองเฉพาะคนส่วนน้อย ในด้านครูผู้สอนในชั้นต้น ๆ ก็ไม่มีความถนัดในวิชานี้เนื่องจากการศึกษามาจากระบบเดียวกับนักเรียน ทำให้ครูเรียนเรียนไม่ได้ดีและเกิดความเบื่อหน่าย การสอนก็เน้นแต่ไวยากรณ์ ทำให้นักเรียนบางส่วนพออ่านออกเขียนได้ แต่พูดฟังไม่ได้ นักเรียนไม่สามารถนำไปใช้ในวิถีประจำวันได้

⁶ ศูนย์กลางนักเรียนแห่งประเทศไทย, ข่าวและหลักสูตร . (กรุงเทพมหานคร : เกษมการพิมพ์, 2518), หน้า 220 - 228.

ลีปนันท เกตุทัต ได้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรไว้ว่า⁷ เนื้อหาสาระและหลักสูตรมัธยมศึกษาในปัจจุบัน ไม่สนองความต้องการของบุคคลและท้องถิ่น การเน้นวิชาสามัญ ทำให้เด็กต้องมุ่งเรียนในระดับสูงขึ้นไป โดยไม่สามารถประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา แบบเรียนล้าสมัยและไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น การเรียนการสอนเน้นการท่องจำและการสอบทำให้นិเวศวัตถุประสงค์และเป็นอุปสรรคต่อการสอนทั้งหมด ฉะนั้นในการปฏิรูปการศึกษาจะต้องจัดหลักสูตรให้จับในตัวเองทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อจบการศึกษาแต่ละระดับสามารถทำงานตามความถนัดได้ การฝึกงานก็ให้ฝึกตามความถนัดและสามารถทำงานได้จริง การเรียนทุกเรื่องจะต้องปลูกฝังให้มีวิจรรณญาณ รู้จักวิเคราะห์ข้อเท็จจริงต่าง ๆ อย่างมีหลักเกณฑ์และเหตุผล โดยยึดหลักประชาธิปไตย ให้คิดเป็นและทำเป็น

สรุป

จากเหตุผลและความต้องการ ในการที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังกล่าวมานี้เอง ทำให้กระทรวงศึกษาธิการต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 และกำหนดให้เริ่มใช้ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2518⁸ ซึ่งทางโรงเรียนมีเวลาเตรียมตัวเพียง 3 เดือน ก่อนที่โรงเรียนจะเปิดเท่านั้น ซึ่งการเตรียมครู เอกสาร คู่มือการสอน การประเมินผลการเรียน แบบฟอร์ม และตารางต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งจำเป็นที่จะต้องใช้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ยังไม่พร้อมและพอเพียง ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เปลี่ยนเฉพาะโครงร่าง ส่วนเนื้อหาวิชาคงเดิม ที่เปลี่ยนแปลงมากคือ การวัดผล สิ่งเหล่านี้จะเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาการใช้หลักสูตร ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 ว่ามีปัญหาคือในทางการใช้ในสถานใดบ้าง และมีปัญหา

⁷ ลีปนันท เกตุทัต, "การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม" จุดยืนและทิศทางการศึกษาไทย (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2518), หน้า 22,

⁸ สุวรรณ จันทรม, "โรงเรียนกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร" เอกสารประกอบการอบรมหัวหน้าวิชาและอาจารย์ทุกคนที่สอน ม.ศ. 4 - 5 ของโรงเรียนในส่วนกลาง กลุ่มโรงเรียนที่ 3 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พระพิชานา, 2518), หน้า 20 - 25.

มากขึ้นเพียงใด ซึ่งจากผลการศึกษาอาจนำไปสู่การปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่องนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจปัญหาปัจจุบันในการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ยกเว้นโรงเรียนในโครงการมัธยมแบบประสม

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 จำนวน 8 แห่ง คือ

โรงเรียนโคกกระเทียมวิทยาลัย	อำเภอเมือง	จังหวัดลพบุรี
โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์	อำเภอเมือง	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
โรงเรียนสุธีวิทยา	อำเภอพระพุทธบาท	จังหวัดสระบุรี
โรงเรียนอ่างทองวิद्याคม	อำเภอเมือง	จังหวัดอ่างทอง
โรงเรียนสตรีอ่างทอง	อำเภอเมือง	จังหวัดอ่างทอง
โรงเรียนสิงห์บุรี	อำเภอเมือง	จังหวัดสิงห์บุรี
โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม	อำเภอเมือง	จังหวัดชัยนาท
โรงเรียนอุทัยพิทยาคม	อำเภอเมือง	จังหวัดอุทัยธานี

2. การวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับ พุทธศักราช 2518 จากบุคคลต่อไปนี้

2.1 ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนชั้นพิเศษ หรือ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายธุรการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายปกครอง

2.2 หัวหน้าสายวิชาหรือหัวหน้าหมวดวิชา 8 หมวดวิชา คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา พลานามัย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ศิลปศึกษา และวิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ

2.3 อาจารย์ผู้สอนในสายวิชาหรือหมวดวิชา 8 หมวด คือ หมวดวิชาภาษาไทย
หมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาพละนามัย หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวด
วิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาศิลปศึกษา หมวดวิชาชีพหรือศิลปปฏิบัติ โดยศึกษาจากหมวดหรือสายวิชา
ละ 2 คน

2.4 เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่แนะแนว เจ้าหน้าที่ทะเบียน เจ้าหน้าที่วัดผล
การศึกษา และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด

ขอตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ถือว่า

1. คำตอบในแบบสอบถามของผู้บริหาร หัวหน้าสายหรือหัวหน้าหมวดวิชา อาจารย์
ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ถือว่าเป็นคำตอบที่ตอบตามสภาพความเป็นจริงทุกประการ
2. ผลของการวิจัยนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอน
ปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เฉพาะในเขตการศึกษา 6 เท่านั้น
ทั้งนี้ไม่รวมถึงโรงเรียนที่อยู่ในโครงการ ค.ม.ส.

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยเพื่อสำรวจปัญหาการใช้หลักสูตรนี้ ทำขึ้นเมื่อนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนได้เพียง
ภาคเรียนเดียว ความไม่พร้อมต่าง ๆ จึงอาจจะมีมาก และเนื่องจากว่าหลักสูตรนี้ได้ประกาศใช้อย่าง
รวดเร็ว โดยมิได้มีการเตรียมพร้อมมาก่อน จึงน่าจะเกิดปัญหาขึ้น การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาปัญหา
ในการนำหลักสูตรไปใช้ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการเตรียมการใช้ให้พร้อมต่อไป

ความหมายของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยขอให้ความหมายของคำบางคำ คือ

- กลุ่มโรงเรียน หมายถึงกลุ่มโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่สังกัดกรมต่าง ๆ
หรืออยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 6

ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ⁹

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนชั้นพิเศษหรืออาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ฝ่ายธุรการ และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ฝ่ายปกครอง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่สังกัด กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 .

โปรแกรมการเรียน หมายถึง โปรแกรมที่ทางโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ เปิดสอนโดยสนองความสนใจ ความถนัด และความสามารถของผู้เรียน เช่น โปรแกรมสำหรับผู้เรียนที่มีความถนัดทางภาษา จะมีวิชาบังคับวิชาเลือก พื้นฐานคือ วิชาภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และมีวิชาเลือกเสรี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม¹⁰ หมายถึง ข้อความซึ่งระบุการกระทำหรือการแสดงออก ที่นักเรียนแสดงออกให้เห็นได้ และครูสามารถวัดผลตามจุดประสงค์ได้ตรงกัน ทั้งนี้โดยไม่ต้องแปลความหมายจุดประสงค์นั้นไปหลายทาง

หลักสูตรใหม่ หมายถึง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518

หลักสูตรเก่า หมายถึง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2503

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

⁹ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, "เอกสารการจัดกลุ่มโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518", ฉบับอัดสำเนา.

¹⁰ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการประเมินผลการเรียน (กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา, 2518), หน้า (5).

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าน่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ คือ

1. ช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อเป็นข้อมูลที่จะช่วยให้กระทรวงศึกษาธิการ ได้แก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518

วิธีดำเนินการวิจัยหรือแผนการวิจัย

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหาร หัวหน้าสายหรือหัวหน้าหมวดวิชา ครู เจ้าหน้าที่แนะแนว เจ้าหน้าที่ทะเบียน เจ้าหน้าที่วัดผล และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด จากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ยกเว้นโรงเรียนในโครงการมัธยมแบบประสม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย แบบสอบถามแบบตรวจสอบ (check lists) แบบสอบถามแบบประมาณค่า (rating scale)¹¹ และแบบให้เขียนตอบ จำนวน 14 ฉบับ ตามบุคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ยกเว้นโรงเรียนในโครงการมัธยมแบบประสม โรงเรียนละ 32 คน

¹¹ กมล สุคประเสริฐ เทคนิคการวิจัย (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2516).

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะใช้วิธีนำแบบสอบถามไปแจกให้กับประชากรที่ใช้ในการวิจัยซึ่งอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 6 ยกเว้นโรงเรียนในโครงการมัธยมแบบประสม โดยเว้นช่วงระยะให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบแบบสอบถามประมาณ 2 สัปดาห์ แล้วผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีทางสถิติคือ ใช้ความถี่ การหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต (Mean) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และหาค่าสหสัมพันธ์โดยตำแหน่ง (rank correlation)

ลำดับขั้นในการเสนอข้อมูล

ความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น คำจำกัดความของคำบางคำที่ใช้ในการวิจัย และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย ได้รายงานไว้ใน บทที่ 1 บทที่ 2 จะเป็นการกล่าวถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เป็นทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตร บทที่ 3 เสนอวิธีดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ 4 กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ 5 จะเป็นการสรุปผลการวิจัย อภิปราย และเสนอแนะส่วนรายละเอียดของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยจะ เสนอไว้ในภาคผนวก